

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διημερίων ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Καὶ πάλιν πλάνη ;

Ἀκόμη δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ἔτι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ὄλονεν ἐκτυλίσεται μετὰ πρωτοφανοῦς ὄντως ἀσχημοσύνης διὰ νὰ μὴ εἰπωμέν τι χεῖρον. Ἀκόμη δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶνε δυνατόν εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, κατόπιν τοσούτων ἀγῶνων καὶ θυσιῶν, κατόπιν τοσαύτης σπατάλης καὶ ἀσωτείας, κατόπιν τοιούτων πομπῶν ὑποσχέσεων, πρὸς θεραπείαν τῆς ἐν γένει πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς μας καχεξίας, οὔτε δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ἐνεπαίχθημεν ἀναίδεστατα.

Ἐνυπογράφως ὑπεσχέθησαν ἡμῖν οἱ ἐκλεκτοὶ μας ὠρισμένα γεγονότα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει αὐτῶν ταύτη, ἐχορηγήσαμεν αὐτοῖς προθύμως ἐγγύτην ὠρισμένην, οὐδαμῶς λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τινὲς τούτων ἦσαν ἀνάξιοι ὅπως νὰ μᾶς ἀντιπροσώπευσαι, πιστεύσαντες οἱ δειλαῖοι εἰς προγράμματα ἐνυπόγραφα. Ἐλλείψε λοιπὸν ἡ τιμὴ ἐντελῶς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος; Καὶ θέλουσι τινὲς πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ μᾶς φέρωσιν εἰς μετανοίαν, διότι τοῖς ἐχορηγήσαμεν πλήρη πίστιν καὶ τὴν γνῶρῖζοντες, τὸ παρελθὸν αὐτῶν; Ὁ ἄνθρωπος ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ τοῖς λέγωμεν κατὰ πρόσωπον, ὅτι δὲν εἶνε τίμιος ἄνθρωπος καὶ βεβαίως πολὺ μικρὸν εἶνε ἐάν νομιζῶσιν ὅτι δύναται οὕτω ἀναιδῶς καὶ ἀτιμωρητῶς νὰ μᾶς ἐνπαίζωσι.

Δὲν ἀπεστείλαμεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ καταγίνωνται εἰς τὴν πλήρωσιν μικρῶν ἐκδικήσεων καὶ ἰδιοτελῶν ἀπαιτήσεων. Δὲν ἀπεστείλαμεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ τακτοποιήσωσι τὰ ταχυδρομικὰ ἡμῶν, οὔτε διὰ νὰ ἀλλάξωσι τὸ προσωπικὸν τῶν εἰσπρακτόρων καὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν φυλακῶν. Ἀπεστείλαμεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐξετάσωσι τὴν ἐν γένει πολιτείαν τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀπεστείλαμεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ μᾶς δώσωσι λόγον πῶς ἐξοδεύθησαν τόσα ἑκατομμύρια διὰ τὰ ὅποια ἐπεβαρύνθημεν μετὰ βαρεῖς καὶ δυσβαστάκτους φόρους; ἀπεστείλαμεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν τάξιν, νὰ μᾶς δώσωσι δηλαδὴ τὸ ἀπλούστερον τῶν ἀγαθῶν, τὸ ὅποιον ἔχουσι καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπῆκοι τοῦ Ἀυτοκράτορος τῶν Σιάμ, νὰ μᾶς δώσωσι ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας. Ἀπεκάμαμεν πλέον νὰ ἤμεθα μάρτυρες ἄφωνοι τῆς εἰδεχθεστέρας ζωοκλοπῆς καὶ τοῦ ἀθάδεστέρου τραμπουκισμοῦ, ἅτινα ἐποδοπάτησαν τὴν δικαιοσύνην ὀλόκληρον. Ἴσως δὲν πονεῖτε, ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν ἐντρέπεσθε νὰ ἦσθε ἀντιπρόσωποι τοιοῦτου βασισουζικικοῦ ἔθνους; Δὲν ἔχετε νὰ δώσητε πουθενὰ λόγον; Θεὸς, Πάτερς καὶ συνέιδεχτες εἶναι διὰ Σᾶς μὴδὲν λοιπόν; Πιθανὸν εἶνε, ὅτι Σεῖς πολιτευόμενοι ὅπως πολιτεύεσθε, ὅτι ἀρνούμενοι διὰ τῆς δικαιοσύνης Σας ἀναιδῶς ὅσα ἐνυπογράφως μᾶς ὑπεσχέθητε, πιθανὸν λέγω εἶναι ὅτι γελάτε μετὰ τὴν κτηνώδη εὐπιστίαν μας. Πιθανὸν εἶνε, ὅτι καὶ μᾶς εἰρωνεύεσθε πικρῶς προσπαθόντες νὰ μᾶς πείσητε ἐντελῶς περὶ τῆς πλάνης μας διὰ τῆς σκανδαλώδους διαγωγῆς Σας. Ποτέ δὲν παρεδέχθημεν ὅτι ἔχετε ἀρχὰς, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἐθνικὴ

ἐποχὴ καὶ ἦν ἔσχομεν τὴν μορῖαν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι κάπως καὶ Σεῖς ἤλθατε εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ θαράθρου εἰς τὸ ὅποῖον ἀκατασχέτως ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν φέρεται ἡ πολυτλήμων Πατρίς. Θέλετε ἤδη νὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι περιπέσαμεν εἰς πλάνην οὐκ ἐκτράν; Ὁ ἰδιότροπος Σας βεβαίως ὅτι Σεῖς πρῶτοι θὰ μετανοήσητε, διότι θὰ μᾶς ἀναγκάσητε νὰ ἐκτυλίξωμεν ἐνώπιον τοῦ κόσμου τὴν βίβλον ἐνὸς ἐκάστου ὄχι, μετὰ τῆς θυμωδίας μεθ' ἧς ἐπιπλάτειος τις ῥήτωρ ἐξετύλιξε ταῦτα, ἀλλὰ ὅπως ἐμπρέπει εἰς πολιταγενναίφρονες καὶ ζηλοτύπους τῶν ἐλευθεριῶν τῶν, ὅπως ἐμπρέπει τέλος εἰς πολίτας ἀναιδῶς φενακισθέντας παρ' ἀνθρώπων ἀρνηθέντων καὶ αὐτὴν τὴν ὑπογραφήν των.

Ἀληθῶς ἐάν ὑπῆρξαν ἐκλογαὶ καθ' ἃς ἅπαντες οἱ πολιτευόμενοι σχεδὸν κατήλθον εἰς τὸν ἀγῶνα μετὰ συνυποσχετικοῦ τινος πρὸς τοὺς ἐντολεῖς τῶν ἢ μετὰ προγράμματος, ὡς λέγουσιν, ἦσαν αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ καθ' ἃς ὑπουργοὶ κατεκυλίοντο ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. οὐδὲν δὲ ὠφέλιμος τὸν πολυμήχανον Κουμουνδούρον ἢ πανθομολογουμένη πολιτικὴ πείρα καὶ δεινότης του. Ἐχόμεν ἀκόμη ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ λαμπρὸν ἀληθῶς προγῆραμα τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, ὑπὲρ ὧν οἱ πάντες ἐκθύμως ἠγωνίσθημεν πιστεύσαντες εἰς ὅσα μᾶς ὑπεσχέθησαν πανδήμως. Τῶ ὄντι ὅπως τὰ πράγματα ἔβαινον, οἱ πάντες κατιδομεν ὅτι καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἐβόκνομεν κατὰ κρημνῶν ὅτι ἐσωτερικῶς μὲν, μᾶς ἀπεχαιρέτησεν ὅπως ἡ εὐνομία, ἡ τάξις καὶ ἡ συγκοινωνία, ἐξωτερικῶς δὲ, κατηντήσαμεν παίγιον τῶν λαῶν τῆς Γῆς, ὁμιλος Ἰνδιανῶν φανακούντων καὶ ἀλληλομαχούντων, προσεπαθήσαμεν δὲ νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς ἀντιπροσώπους ἐκείνους, εἴτινες μᾶς ἔδωκαν ἐκ τῶν προτέρων ὑποσχέσεις πληρούσας τὰς ἐπιθυμίας ἡμῶν. Τώρα θὰ εἰπῆτε ὅτι μᾶς ἐνέπαιζον. Πολὺ καλά, ἀλλὰ ὁ ἐμπαιζόμενος ἀγανακτεῖ καὶ ἐν τῇ ἀγανακτικῇ του πιθανὸν σκεφθῆ καλλίτερον, πιθανὸν καὶ νὰ παρεκτραπῆ. Κτύχως δὲ πολλοὶ εἰσὶν ἐνταῦθα ἤδη οἱ ἐνοήσαντες ὅτι εἶνε ἀνάξιοι ἀνδρῶν νοημόνων καὶ ἐλευθερῶν νὰ ἐμπαιζῶνται ἀναιδῶς ὑπὸ ἀνδρῶν κούφων καὶ ὑποκριτῶν πρὸς στυγερὸν πολιτευομένων.

Ἦδη στρέφοντες τὸν λόγον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν ἀναγκάζομεθα νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ εἰς αὐτὴν ὅτι ὀφείλει αὐτὴ καὶ νὰ τηρήσῃ τὸν λόγον τῆς. Πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις ἡμῶν ἐνεπλήθησαν τῆς κακοπολιτείας καὶ κακοδιοικήσεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους συνεχεῖς ἔκρουεν ἡμᾶς καὶ ἀκατάσχετος ἡ ἀφήγησις τῶν Κουμουνδουζικῶν ἀσχημιῶν. Πρὸς τιμὴν τῆς παρεδεχόμεθα ὅτι ἀληθῆ ἔλεγεν καὶ τοῦτο τὸσω μᾶλλον, ὅσω τὰς αὐτὰς εἶχομεν ἀντιλήψεις καὶ ἐκτιμήσεις τῶν γεγονότων. Ἐάν ἤδη μὴ ἐπιμείνη εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπεσχημένων ἀπώλετο πᾶσα ἐλπίς πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κοινῶν, οὐδὲ ὅπως δὲ πρέπει νὰ μᾶς ἀδικήσητε ἐάν πρὸς ἄλλην στραφῶμεν ὁδόν. Πιθανὸν εἶνε ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι ἡμῶν θύοντες πρὸ παντός εἰς τὸν προσωπικὸν φατριασμόν, ἐγένοντο ὅπως ἐπιλήσμονες τῶν ὑπό-

σχέσεων των, πιθανὸν ὅτι οὗτοι ἐλκισμόνησαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον, δὲν θὰ εὐρεθῆ μία Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ νὰ τοῖς ὑπομνήσῃ τοῦτο, καὶ νὰ πέσῃ ἔστω ἐνδοξῶς, θέτουσα οὕτω τὸν μέγαν θεμέλιον λίθον αἰσίου μέλλοντος. Ἐάν οἱ ἀντιπρόσωποι μᾶς ἠπάτησαν, πρέπει νὰ μᾶς ἀπατήσῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἐν ὀνόματι ἀρχῶν ὠρμημένων ἀνήλθεν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν.

Ἐυχόμεθα καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος καὶ διὰ τὸ καλὸν τοῦ Πολιτεύματός μας, νὰ συνέλθωσι καὶ ἀντιπρόσωποι καὶ Κυβέρνησις, ἄλλως δὲν χρειάζεται νὰ ἔχη τις μεγάλην εὐφροὴν διὰ νὰ προμαντεύσῃ ταχέως τὰ χεῖριστα διὰ τὴν ἡμετέραν Πατρίδα. Ὅπου ἐφθάσαμεν πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς μόνον ταχίστη μέρημα καὶ πρόνοια μετὰ αὐταπαρνήσεως καὶ πατριωτισμοῦ δύναται νὰ σταματήσῃ τὸν ἐπιεικόμενον ὀλεθρον.

Ἰδιότροπος

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Φορολογουμένου».

Ἀθήναι 13 Ἀπριλίου 1882.

Φίλε Συντάκτη

Δὲν παρήλθεν ἔτι τοσαύτος χρόνος ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου τοῦ κ. Τρικούπη, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τις τὸ πρόγραμμα τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀντιπολιτεύσεως. Οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κοινοβουλίῳ, ἐγκριτα τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως μέλη ἠπέλλουν μετὰ λύσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς 31 Μαρτίου παρελθόντος ἔτους καὶ ἐβεβαίουν αὐτοὺς, ὅτι ταχέως θὰ ἐλάμβανον τὴν πρὸς τὸ δεσμοκλήρον ἀγρυσαν. Ἀπαισία παρίστατο ἡ ὄψις τῆς πολιτείας καὶ ἀπαισιωτέρα ἔτι ἡ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ ἀκούοντος τὴν τότε ἀντιπολίτευσιν, ἐξιστοροῦσαν τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Κουμουνδούρου διαποκχθέντα ἐγκλήματα ἐναντίον τῶν θεσμῶν καὶ τῶν εὐχῶν καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, καὶ πᾶς τις ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην παραδειγματικῆς τιμωρίας τῶν ἐνόχων. Ἡ πρώτη δὲ φράσις τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ ἦτο, ὅτι ἦλθον εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅπως ἀνορθῶσι τὸ κράτος τοῦ νόμου, καὶ ἡ δευτέρα, ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἡ ἐπιείκεια νὰ βαρύνῃ εἰς τὰς περὶ τῆς πεσοῦσης Κυβερνήσεως κρίσεις τῆς Βουλῆς, ἵνα μὴ τὸ ἐγκλημα ἐρριζωθῆ καὶ μετ' ὀλίγον ἢ ἀδόκητος βλαστῶσι ἀκμαϊότερος. Ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι καὶ ὁ τόσος θόρυβος καὶ αἱ τόσαι ἀπειλαὶ ἐπέπρωτο νὰ καταλήξωσιν εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διορισμὸν τοῦ κ. Βυζαντίου, ὡς πολιτικοῦ πράκτορος καὶ εἰς τὴν μεταρρυθμίσειν τοῦ πρώτου άρθρου τοῦ ἀστυκτοῦ κώδικος. Ἡ ἐξαφίς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ταχέως κατεπραῦθη ἐν τῇ ζωογόνη ἀμισφαίρᾳ τῶν τριῶν ὑπουργικῶν γραφείων καὶ μετ' αὐτῆς συμπαρήλθον ὅλα ἐκεῖνα τὰ φάσματα τῆς προδοσίας καὶ τῆς παρανομίας καὶ τῶν δικῶν καὶ δεσμοκλήτων, ἅτινα ἐνέπνεον αὐτὸν ἐν τῷ πνιγρῷ παρὰ τὴν πλατείαν τῆς «Ὁμονοίας» γραφείῳ του, ὡς συντάκτην τῆς «Ὁρας» καὶ ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῆς «Ἐγέρσεως». Καὶ χθὲς ἤρατο νίκην περιφανῆ ὁ κ. Κουμουνδούρος ἐν τῇ Βουλῇ, ἀποδειχθέντος ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ ἔσεται ἰσόβιον ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς Ἑλλάδος.

Ουδόλως κατά νοῦν ἔχουσα ἡ Κυβέρνησις νὰ προκαλέσῃ μομφὴν κατὰ τῶν ὑπουργῶν τῆς ὑποχωρήσεως, παντὶ τρόπῳ προσεπάθησε νὰ μεταίωσῃ τὴν ὑπὸ τρίτου ἀναπλήρωσιν τῆς ὀλιγορίας αὐτῆς, διότι, ἂν τυχὸν ἐφέρετο πρότασις μομφῆς θὰ τῷ ἦτο οὐχὶ εὐκολὸν νὰ πολεμήσῃ αὐτήν. Ἀλλ' ἔκ. Φιλάρετος, βουλευτὴς ἐκ Βόλου, ἀνεξαρτήτου φρονήματος, δὲν ἐδίστασε νὰ προτείνῃ ὅπως θάρεια μομφὴ ἐκφρασθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐναντίον τῶν ὑπουργῶν τῆς ὑποχωρήσεως. Ἡ πρότασις αὕτη εἶχεν ἀναγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς χθές. Ἀλλὰ μόνος ὁ κ. Φιλάρετος ὠμίλησε διὰ μακρῶν καὶ πιστικώτατα ἐζήτησε τὴν ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως, χασμωμένου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ. Ὁ κ. Κουμουνοῦρος γινώσκων καλῶς ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐδεδεσμεύετο καὶ ἕνα τίς ἐδεδεσμεύετο ν' ἀναπτύξῃ συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως, παρητήθη καὶ οὗτος πάσης συζήτησεως. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τρέμουσα μὴ τεθῇ ὑπὸ ψηφοφορίαν πρότασις ἀντικεινῶν ἀντιθετος εἰς τὴν νέαν αὐτῆς πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν πρότασιν ὅμως δὲν ἠδύνατο ἐκ φόβου πρὸς τὸν λαὸν νὰ καταψηφίσῃ, ἀπέστειλεν ἐπὶ τοῦ θήματος ἐν τῶν ὁργάνων τῆς, ἵνα φέρῃ τροποποίησιν ἐπὶ τὸ ἡπιώτερον τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Βόλου βουλευτοῦ, καὶ οὕτω ἐψηφίσθη τροποποιηθεῖσα ἡ πρότασις αὕτη, δι' ἧς ἀποκηρύττεται ἀπλῶς ἡ πολιτεία τοῦ κ. Κουμουνοῦρου.

Τοσαῦτον δειλῆ, ψυχρὰ καὶ ἄγονος ὑπῆρξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ προτάσεως, ἧς, πρὸ δύο μόλις μνηνῶν ἐνομιζέτο, ὅτι ἤθελε συνταράξῃ ὅλον τὸ ἔθνος καὶ ἤθελε καταλήξῃ εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐξασφάλισιν τῶν νόμων καὶ τῆς ἐντίμου διοικήσεως. Τὸ ἀνακόλουθον τοῦ κ. Τρικούπη δὲν γίνονται σήμερον κατὰ πρῶτον γινώσκοντες ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἄχρι τοῦδε ἠγνοοῦμεν εἶναι ὅτι ὁ κ. Τρικούπης περισσοτέρῳ ἀποδίδει σημασίαν εἰς τὸν πρὸς τὸ στέμμα ἢ εἰς τὸν πρὸς τὸ ἔθνος λόγον του. Διότι ἄλλα ὑπέσχετο εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἄλλα ὑπὸ τῆς ἀμέτρου φιλοδοξίας του ἠναγκάσθη νὰ ὑποσχεθῇ εἰς τὸ στέμμα, τεθέντα αὐτῷ ὡς ὄρον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ χαρτοφυλακίου. Τὸ ἔθνος ἀπήτησε τὴν καταδίωξιν τῶν ὑπουργῶν τῆς ὑποχωρήσεως, τὸ στέμμα ἀπήτησε οὐδὲ διὰ λόγων κἂν νὰ ἐνοχοποιηθῶσιν οὗτοι. Ὁ κ. Τρικούπης ὑπεσχέθη εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἀλλ' ὡς μάλλον συμφέρουσαν αὐτῷ ἐξελέξατο τὴν τήρησιν τῆς πρὸς τὸ στέμμα ὑποσχέσεως. Ἠπατήθη ὅμως, καὶ ὅτε θὰ τὸ ἐνομήσῃ θὰ ἦνε ἀργὰ πλέον, πολὺ ἀργά.

Ὁ κόσμος ἐδῶ ἤρξατο ν' ἀπαγῆτεύηται καὶ ν' ἀποβάλλῃ πᾶσαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόληψιν, ὅ δὲ κ. Κουμουνοῦρος ἔλαβε πλέον θέσιν ἰσότημον τῆς τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει.

Δ. Ε. Π.

Ἔργασιαί τοῦ Δημοτικ. Συμβουλίου Πατρῶν.
(Συνεδρίασις τῆς 10 Ἀπριλίου 1882.)

Τῇ προτάσει τῶν κ. κ. Γ. Τσερτίδου καὶ Ν. Γκολφινόπουλου παραδέχεται τὸ Σῶμα νὰ δημοσιεύωται τὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου διὰ τινὸς ἐφημερίδος καὶ χρηρηγεί πίστῳσιν ἐκ δραχ. 500 πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀνταπεκρίθη εἰς ἐκπερασμένην θέλησιν τοῦ τόπου, διερμηνευθεῖσαν ἐπ' ἐσχάτων μετὰ θερμῆς ὑπὸ τοῦ ἐγγυφίου τύπου.

Ὁ κ. Θ. Μ. Λάγκουρας ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Κοκκίνου προτείνει νὰ διορισθῇ εἰδικὸς δικηγόρος, ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ Συμβουλίου, εἰς δὲν ν' ἀνατεθῶσιν ἅπασαι αἱ δικαστικαὶ ὑποθέσεις τοῦ Δήμου, ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἐνυπάρχουσαν ἀταξίαν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν ὠρίσθησαν τὰ ἔργα τοῦ δικηγόρου πούτου καὶ αἱ ὑποχρεώσεις, καὶ ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἐκλογὴ τοῦ δικηγόρου, τὸ Σῶμα διώρισε Νομοσύμβουλον τοῦ Δήμου καὶ δικηγόρον τὸν κ. Ἰωάν. Διπλαρῆπουλον, μὲ μνηνιαίαν μισθοδοσίαν δραχ. 150.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Δημ. Συμβουλίου, ἐκτὸς ὅτι ὑπηρετεῖται ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἑκάστην ἀνακινουμένων δικῶν κατὰ τοῦ Δήμου, προώρσται νὰ ἄρῃ τὴν ἐνυπάρχουσαν σύγχυσιν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῶν ἀμφισβητούμενων δικαιωμάτων τοῦ Δήμου, ν' ἀπομακρύνῃ δὲ προσέτι ἀπὸ τῶν κ. κ. Δημοτ. Συμβούλων, τῶν τυγχανόντων καὶ δικηγόρων, ἀφορμὴν πολλῶν εὐλόγων αἰτιάσεων διὰ τὴν παρ' αὐτῶν διεξαγωγὴν δικῶν, ὅπερ πάντοτε ἐθεωρήθη παρ' ἡμῖν ἄτοπον.

Συνεπεία δηλώσεως τοῦ κ. Δημάρχου ὅτι δὲν ἐννοεῖ εἰς τὸ μέλλον νὰ παραλαμβάνῃ τὰ συντελούμενα δημ. ἔργα μόνος μετὰ τοῦ Δημοτ. μηχανικοῦ, τὸ Σῶμα διώρισε ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Δ. Λάγκουρα, Λ. Λιάλιου καὶ Ἰωάν. Παναγιωτοπούλου, οἵτινες μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ, θὰ ἐνεργούν τὴν παραλαβὴν παντὸς δήμου. ἔργου.

Ἐπεβλήθη ἡ ἐπὶ τοῦ Δήμου. προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1882 ἀπόφασις τῆς Β. Νομαρχίας— Ἀνεκοινώθη κλησίς τοῦ Κ. Φλαμῆ κατὰ τοῦ Δήμου καὶ ἀπερσίσθη ἡ συζήτησις αὐτῆς. Ἐπίσης τὸ Σῶμα διώρισε δικηγόρον τοῦ Δήμου τὸν ἐν Ἀθήναις δικηγόρον κ. Ξ. Φαρᾶν ὅπως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποκρούσῃ τὴν αἰτησιν ἀναίρεσεως τοῦ κ. Ἡρ. Κολλύρου ἐπὶ ὑποθέσεως του μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Δήμου. Ἀπερρίφθη ἡ αἴτησις πολιτῶν τινῶν αἰτούντων ὅπως μεταφερθῇ εἰς τὴν πλατείαν Ἀγίου Γεωργίου ἡ ἐβδομαδιαία ἀγορά.

Τῇ προτάσει τοῦ κ. Δημάρχου τὸ Σῶμα διασαφίζει ὅτι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ' 129 ψήφισμα διὰ τῶν λέξεων τὰ σείσαγόμενα καὶ τελωνιζόμενα ἐν Πάτραις, ἐννοεῖ τὰ εἰσαγόμενα καὶ συνάμα τελωνιζόμενα.

Ὁ κ. Παναγόπουλος λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπ' ἐσχάτων συμβαινούσας ἐνταῦθα πολλαπλὰς ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ τὴν ἐν γένει κατάρχουσαν ἀταξίαν, ἧς ἀποδίδει εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, θεωρῶν δὲ καθήκον τοῦ Σώματος νὰ μεριμνήσῃ σπουδαίως περὶ τῆς δημοσίας τάξεως, προτείνει πολλὰ μέτρα περὶ ἐξασφαλίσεως αὐτῆς, εἰς τὸ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἀστυνομίας διὰ καταλλήλων ὁργάνων, τῆς ἰδρύσεως διαφόρων ἀστυνομικῶν σταθμῶν, τῆς συνενοήσεως πρὸς τὰς ἄλλας τοπικὰς ἀρχὰς κ.τ.λ. Μετὰ μακρὰν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος ὑπὸ τοῦ κ. Παναγοπούλου καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, τὸ Σῶμα χρηρηγεί πίστῳσιν δραχ. 5, 600 διὰ τὴν σύστασιν τεσσαρῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν καὶ τὴν προσθήκην δέκα κλητήρων μὲ μνηνιαίον δραχ. 60.

Ἐπίσης χρηρηγείται πίστῳσις δραχ. 480 διὰ τὸν διορισμὸν ἐνός καταδιώκτου τῶν ἐπαιτῶν

Παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν ἡ αἴτησις τῆς χῆρας κ. Γ. Φαρσῆ δι' ἧς αὕτη αἰτεῖται ἀποζημιώσιν διὰ τὰς γενομένας βλάβας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἣν ὁ Δήμος εἶχεν ἐνοικίασαι ὡς Εἰρηνοδικεῖον ὡς καὶ ἐτέρα τοῦ Π. Κραυτῶνη, αἰτούτος δραχ. 400 αἵτινες κατὰ λάθος δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ὁδοῦ Βελιζίου κατὰ γραφικὸν λάθος. Ἐπίσης εἰς ἐπιτροπὴν παραπέμπονται πρὸς ἐξέλεξιν οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων τῶν ναῶν «Παναθήσσης» καὶ «Εὐαγγελισμοῦ». Τὸ Σῶμα δὲν ἀποδέχεται τὰς παρατήσεις τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστοῦ συμβουλίου τοῦ ναοῦ «Παναθήσσης» κ. κ. Ἀθ. Ἀθανασοπούλου καὶ Π. Παπανδρουπούλου, καὶ παρακαλεῖ αὐτοὺς νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐνεργούντες τὰ καθήκοντά των. Τὸ συμβούλιον δὲν ἀποδέχεται τὴν παραίτησιν τῶν κ. κ. Α. Π. Ῥηγοπούλου καὶ Ἰωάν. Λαζαρίδου ὡς μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀγ. Νικολάου καὶ ἀντικαθιστᾷ τοὺς κ. κ. Π. Λυκούδη καὶ Γ. Ἀγγελάτον διὰ τῶν κ. κ. Αρ. Χρυσάνθη καὶ Δημ. Παναγιούλη.

Ὁ κ. Γ. Τσερτίδης προτείνει ὅπως ληρθῇ πρόνοια ὑπὸ τοῦ Δήμου περὶ ἐμβολιασμοῦ τῶν ἀπόρων, καθ' ὅσον ἡ νόσος εὐλογίᾳ μαστίζει πολλὰ

μέρη περὶ τῶν καὶ ἀπειλεῖ τὴν πόλιν. Τὸ Σῶμα δέχεται τὴν πρότασιν.

Ὁ σύμβουλος κ. Νικόλαος Γκολφινόπουλος προτείνει τὴν σύστασιν ἐνταῦθα ἰδιαίτερου καταστήματος κοινῶν γυναικῶν, πρὸς πρόληψιν πολλῶν ἀτόπων καὶ σκανδάλων προερχομένων ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης κατὰ τὴν πρότασιν ταύτην, τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην δαπάνην δέον νὰ χορηγήσῃ ὁ Δήμος, ὅστις θὰ λαμβάνῃ πληρωμὴν κατὰ μῆνα ἐκ τῶν γυναικῶν. Τὸ Σῶμα ὑπέβαλε τὴν πρότασιν εἰς τὴν μελέτην ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν μελῶν του ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δημάρχου. Λυπούμεθα ὅτι ἐνώπιον σώματος σοβαροῦ, εἶεν τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβούλιον, ὑπεβλήθη παρομοία πρότασις τόσον ἀνοικείως, καὶ ὅτι τὸ Σῶμα δὲν κατενόησεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι διὰ τῆς προτάσεως ταύτης ἐζήτητο παρὰ τοῦ Δήμου νὰ ἀναλάβῃ ἔργον ὑπερ ὁ εὐτελέστερος τῶν παρ' ἡμῖν κερδοσκοπῶν δὲν ἀπεράσισεν εἰσέτι νὰ ἐπιζητήσῃ καὶ συνεπῶς δὲν ἀπερρίφθη αὕτη μετ' ἀγανακτήσεως. Δὲν πρόκειται ἤδη περὶ τῆς οὐσίας, ὡς εἰπεῖν, τοῦ ζητήματος· ἐὰν δηλονότι ἡ ἐνεστῶσα ἡλικία καταστάσις τοῦ τόπου ἀνεχεται τὴν παρ' ἡμῖν ἰδρύσιν τοιαύτων καταστημάτων, ἢ ἐὰν συμφέρῃ ἢ οὐ ἢ ἰδρύσιν των, ἢ κατὰ πόσον θὰ συμβάλουσιν εἰς τὴν δημοσίαν ἡθικὴν οἱ οἴκοι ἐκεῖνοι τῆς ἀσωτείας κ. τ. λ. Καὶ ἂν παρεκλίνωμεν πάντα ταῦτα, μένει πάντοτε τὸ ἀπρεπὲς τῆς προτάσεως ὅπως αὕτη διετυπώθη ἀπέναντι τοῦ Συμβουλίου. Νὰ ἀναλάβῃ ὁ Δήμος, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, τὴν σύστασιν καταστημάτων κοινῶν γυναικῶν καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν πληρωμὴν, οὐδένος παρουσιαζομένου ἰδιώτου ἀναλαμβάνοντος τὴν ἰδρύσιν καὶ συντήρησιν, εἶναι τῇ ἀληθείᾳ τί βλάβασμον. Οὐδεὶς θεωρεῖ τὸν Δήμον τόσον ταπεινόν, ὡστε ν' ἀναλάβῃ παρόμοιον ἔργον, ὅπερ ὅποιαν δὴποτε κοινωνικὴν ἀνάγκην καὶ ἂν ἐκπληρῇ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἀπατρόπιον καὶ κατὰπτυστον. Ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα καταστήματα ἰδρύθησαν καὶ συντηροῦνται τῇ πρωτοβουλίᾳ ἰδιωτῶν, ἐπ' αὐτῶν δὲ ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ οὐδὲν ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ μόνον ἡ Ἀστυνομία ἀφοῦ ἰδρυθῶσι τῇ ἀδείᾳ τῆς, τὰ ἐπιβλέπει ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν καὶ τὰ ἐξασφαλίζει κατὰ τῶν βιοπραγιῶν. Σήμερον οὐδεὶς παρ' ἡμῖν ἰδιώτης προσήλθε ζητῶν τὴν ἀδειαν τῆς οικείας ἀρχῆς πρὸς σύστασιν καταστημάτων κοινῶν γυναικῶν καὶ ὅπερ δὲν πράττει ὁ εὐτελέστερος τῶν ἰδιωτῶν, ζητεῖται νὰ ἐπιβληθῇ τῷ Δήμῳ. Διὰ τοῦτο καλόν εἶναι ν' ἀπαλειφθῇ ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἡ σχετικὴ πρότασις, ἢ δὲ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ νὰ μὴ ἐπιληφθῇ ποσῶς τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῇ ἀντικειμένου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον οἰκτερόντες τὴν ἀργίαν τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶς προσωπικοῦ, ἀπεδώσαμεν αὐτὴν ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ὀλιγορίαν, οἵτινες δὲν ἐφρόντισαν νὰ διερμηνεύσωσιν ἐγκαίρως τῇ Κυβερνήσει τὴν κοινωνικὴν ταύτην ἀνάγκην. Εὐτυχῶς ἡ κρίσις ἡμῶν αὕτη δὲν ἦτο ἀκριβῆς καθολοκληρίαν, διότι ἀνακοινώθη ἡμῖν τὸ κάτωθι πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τηλεγράφημα δύο ἀξιοτίμων βουλευτῶν μας τῶν κ. κ. Π. Καλαμογάρτου καὶ Ἀρ. Κοντογούρη, δι' οὗ οὗτοι ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλίου συνέστησαν τῇ Κυβερνήσει μέτρα τινὰ τῆς ἐνταῦθα διοικητικῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ ὑπέμνησαν τὴν ἀνάγκην τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἡμετέρου δικαστηρίου. Εὐτυχῆς λογιζόμεθα δυνάμενοι νὰ ἐξαιρέσωμεν δύο ἐκ τῶν βουλευτῶν ἡμῶν τῆς μομφῆς ὅτι δὲν ἀντελήφθησαν ἀτόπου ἐξασκούντος οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ τόπου. Τὸ διαβιβασθὲν τηλεγράφημα ἔχει ὡς ἐξῆς: «Πρόεδρον Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀνάγκη πραγματοποιήσεως μέτρων προαθέντων ὑπὸ Νομαρχίας χάριν δημοσίου ἀσφαλείας. Ἰδίως κατεπεύγουσα ἀνά-

γκη συγκροτήσεως ειδικού αποσπάσματος μετ' αξιωματικού προς καταδίωξιν φυγοδίκων και λοιπών εγκληματιών. Μεριμνήσατε ταχέως περί συμπλήρωσεως δικαστηρίου Πρωτοδικών, διότι διατελούμεν εις δικαιοστάσιον.

— Εν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐνεγράφη σὺν ταῖς ἄλλαις καὶ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 260,000 πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν εἰς τὰ διάφορα τελωνιακὰ καταστήματα. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ἐνταῦθα ἀρμόδιοι ἀρχαί, ὡς καὶ οἱ κ. κ. Βουλευταὶ τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν, ἐγκαίρως θέλουσιν ὑποδείξει τῇ Κυβερνήσει τὴν ἀνάγκην ὅπως τὸ ἐνταῦθα τελωνιακὸν κατὰστημα εὐρυθῆ διὰ καταλλήλων ἀποθηκῶν διαμετακομίσεως, εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ὁποίων πολλὰ ἀφείλονται τοῦ ἐμπορίου ζημιώδη προσκομίματα. Περὶ τούτου ἐπανειλημμένως εἶχε πρότερον ἀναφέρει τὰ θέοντα τῷ Ἵπουργεῖῳ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἐρμῆς.

— Διὰν εὐχάριστον αἰσθησὶν ἐνεποίησε παρὰ πᾶσιν ἐνταῦθα τὸ ἄγγελμα ὅτι μετὰ δραστηριότητος διεξάγονται παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐργολάβου ἐταιρίας διαπραγματεύσεις περὶ στρώσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας καὶ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις παρέχουσι πολλὰ ἐνδόσιμα αἰσίου ἀποτελέσματος. Καθ' ἃς ἔχομεν περὶ τούτου πληροφορίας τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου τούτου μετὰ τῆς εἰς Πύργον ἐκ Πατρῶν καὶ εἰς Νεάπολιν ἐκ Κορίνθου διακλαδώσεως τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ, διαπραγματεύεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἡ Γαλλο—Αἰγυπτιακὴ Τράπεζα τῆς συμπράξεως τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζίας. Ἡ ἐργολάβου ἐταιρία διὰ μὲν τὴν ἐκ Πειραιῶς εἰς Πάτρας γραμμὴν ἐξαιτεῖται ἀντὶ πάσης ἀποζημιώσεως ἢ ἐγγυήσεως τὴν χορηγίαν ἐκ τοῦ Δημοσίου πέντε ἑκατομ. φράγ. ἐφ' ἅπασι, διὰ δὲ τὰς εἰς Νεάπολιν καὶ Κορίνθον διακλαδώσεις εἰκοσι πέντε χιλ. φράγ. κατὰ χιλιόμετρον. Ἡ Κυβέρνησις προβάλλει πρὸς τὴν Ἐταιρίαν καὶ ἐτέραν γραμμὴν ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἄρταν καὶ ταύτην ἤδη μελετῶσι εἰδικοί μηχανικοὶ τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ Δημοσίου. Προχθὲς διήλθον ἐντεῦθεν διεθυνόμενοι εἰς Μεσολόγγιον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ μηχανικὸς κ. Νικολαΐδης μετ' ἑτέρου ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλο—Αἰγυπτιακῆς Τραπεζίας καὶ τοῦ ταγματάρχου μηχανικοῦ κ. Παππαγεωργίου. Ὁ τόπος μετ' ἀγωνίας ἀναμένει τὸ πέρας τῶν διαπραγματεύσεων, τὴν ἡμέραν δὲ καθ' ἣν μετὰ βεβαιότητος θὰ πεισθῆ περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἔργου, θὰ τὴν θεωρήσῃ ὡς ἡμέραν εὐαγγελισμοῦ νέου μέλλοντος.

— Ἐξακολουθεῖ ἐπαναλαμβανομένη ἐνταῦθα καθ' ἑκάστην κλήρωσιν τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἡ δημοσία πώλησις τῶν λεγομένων τυχῶν, ἧτοι γραμματίων ἀντιπροσωπευόντων τίτλους τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐκδοθεισῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ καθαρὰν κυβερνῶσαν καὶ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸν νόμον. Ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία μιμουμένη τὴν Διοικητικὴν ἀστυνομίαν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καθήκον ἔχει νὰ κωλύσῃ τὴν πώλησιν τῶν τυχῶν τούτων καὶ παρ' ἡμῶν, διότι εἶναι ἀποπώτατον νὰ γίνεταί τι ἐνταῦθα δημοσία καὶ διὰ δημοσίων προσκλήσεως, ἐνῶ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ αὐτὸ τοῦτο θεωρεῖται καταδιώξιμον καὶ ἀξιοποιῶν. Ἄλλως τε οὐδὲν πρέπον εἶναι νὰ ἐνισχύεται παρὰ τοῖς ἀπλουστέροις ἢ ἐλπίς τοῦ ἀκόπου καὶ τοῦ ἐκ τοῦ παραχρῆμα πλουτισμοῦ, καὶ νὰ ἀγοράζωσι τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῆς οἰκογενείας των. Βεβαίως ἐάν τῶν ἀπλουστέρων τινος, ἐργάτης π. χ. διανοεῖται νὰ ἀποκτήσῃ μίαν μετοχὴν τοῦ λαχειοφόρου δανείου καὶ ἐναποταμιεύει πρὸς τοῦτο τὸ περισσεύμα ἢ τὸ ὑστέρημα αὐτοῦ, δέον νὰ ἐνισχυθῆ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην, ἧτις καθιστᾷ αὐτὸν οἰκονομικόν, ἐγκρατῆ, ὀλιγαρκῆ καὶ κάτοχον τοκοφόρου κεφαλαίου ὅπερ δύναται ποτὲ νὰ γείνη αὐτῷ ἀγκυρὰ σωτηρίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἐάν τὸν βαυκαλίξῃ ἢ ἐλπίς τοῦ ἐκ τοῦ λαχείου ἀκόπου πλουτισμοῦ, εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλεται θυσίαν δι' αὐτὴν, ἐάν δὲ ἡ ἐλπίς αὕτη ἐνισχύῃ τὴν πρὸς

οἰκονομίαν τάσιν, δὲν πρέπει νὰ τῷ ἀφαιρεθῆ. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ λεγόμεναι τυχαί εἰσι καθαρῶς γραμματῖα λαχείου, ὧν ἡ ἀπόκτησις στερεῖ βεβαίον κέρδους πρὸς ἐπιδίωξιν ἑτέρου μεγάλου, ἀλλ' ἀβεβαίου. Ἡ τάσις αὕτη ἀναπτύχθη παρ' ἄλλαις κοινωνίαις ἐγένετο μία τῶν δυστυχιῶν τοῦ πτωχοῦ λαοῦ καὶ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας του, δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ ἐνθαρρύνεται παρ' ἡμῶν δι' οὐδενὸς τρόπου, εἰς δὲ τῶν μᾶλλον ἐπαγωγωτέρων ἀλλὰ καὶ κινδυνωδεστέρων τρόπων ἐστὶ καὶ ἡ προσφορὰ τῶν λεγομένων τυχῶν, καθ' ὧν ἐπιστῶμεν τὴν ἀστυνομικὴν ἐνεργεσίαν.

— Ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν διατελεῖ εἰς οὐχὶ καλὴν κατάστασιν. Πανταχόθεν ἐξ αὐτῆς ἀναγγέλλονται παντοῖα ἐγκλήματα, ἰδίᾳ δὲ πλείστα ζωοκλοπαὶ καὶ πλείοτε ἀπαγαγαί. Αἱ ἐκ τῶν ἐγκλημάτων τούτων προκαλούμεναι αὐτοδικαίαι προσέλαβον ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα καὶ ἀπειλοῦσι σπουδαίως τὴν ἐννομον τάξιν. Τὰ συνήθη μέσα τῆς δημοσίου δυνάμεως δὲν δύναται νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν διαταραχθεῖσαν τάξιν καὶ ἐπεὶ οὖν εἶναι ὅπως ἡ Κυβέρνησις μεριμνήσῃ περὶ ἐκτάκτων καὶ ἀποτελεσματικῶν μέτρων. Ὡς μαθητόμεν, ἡ τοπικὴ διοίκησις ἀνηγγέθη περὶ τούτου τῇ Κεντρικῇ διοικήσει καὶ ὑπέδειξε μέτρα τινὰ δυνάμενα νὰ συντελέσωσιν εἰς ἄριστον καταστάσεως λιαν ἀμφιβολοῦ καὶ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα συνέστησαν θερμῶς τῇ Κυβερνήσει καὶ οἱ ἐνταῦθα διαμεινάντες Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, παρὰ πάντῃ ἄλλον δυνάμενοι νὰ γνωρίζωσι τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ συμβαίνοντα καὶ τὰς φοβερὰς διαστάσεις ἃς ἔλαβον ἐν αὐτῇ ἴδια τινὰ ἐγκλήματα. Ἐπεὶ οὖν εἶναι ἐν τῷ παρίντι, καὶ πρὶν ἢ ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ θέσῃ εἰς ἐνεργεσίαν σύστημα ἐγγυώμενον ἐξασφάλισιν πλήρη τῆς τάξεως, νὰ ἀποστείλῃ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν ἕνα ἄριστον δυνάμειν ἀρκούσαν, (ὅτι ἐκ τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Κράτους) ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἀξιωματικοῦ ἀκεραίου καὶ δραστηρίου, ὅστις μετ' ἐκτάκτου τινὸς ἀνακριτοῦ νὰ διαδράμωσιν ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν, νὰ καταδιώξωσι καὶ συλλάβωσι τοὺς φυγοδίκους καὶ ἐκτελέσωσιν ἀποφάσεις τελεσιδικίας, νὰ ἀνορθώσωσι τὴν τάξιν βεβαιούντες ἐγκαίρως τὰ τελεσθέντα ἐγκλήματα. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἐπαρχία χειροῦτος οἷα ἡ ἡμετέρα, ἐν ᾗ οὐδὲν συντρέχει πρὸς ἐξαχρείωσιν τῶν ἡθῶν τῶν κατοίκων, ἀφειδίτα πρὸ πολλοῦ χρόνου διόλου ἀνεπιτήρητος καὶ ἀχειραγώγητος, μέλλει νὰ κατασταθῇ τέπος ἄγριος καὶ ἀκατοίκητος.

— Οὐ μόνον ἡ περὶ ἀπολύσεως τοῦ κ. Α. Σοφίου πρότασις ἐκ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας δὲν ἀπεσύρθη, ὡς νύχθημεν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου, ἀλλ' εἰς αὐτὴν προσεχώρησε καὶ ἕτερον τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς μέλος, ἐκτὸς τοῦ κ. Ἀλεξοπούλου καὶ ὁ κ. Π. Δημητρόπουλος. Ἐξαιτίας τούτου καὶ ὁ κ. Σόφιος, διὰ νὰ πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὅτι οὐδεὶς τίμιος καὶ ἱκανὸς ὑπάλληλος εὐρίσκει ὑποστήριξιν καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα καλλήτεροι τῶν κυβερνήσεων ἃς μεμρόμεθα διὰ τὴν ἀνευλόγου ἀντικατάστασιν τῶν δημοσίων ὑπηρετιῶν, ἀφ' ὅπου δυνάμεθα πράττωμεν χεῖρονα. Εὐτυχῶς μαυθόμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος, ὡς μέλος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκρούει ἐπιμόνως τὴν περὶ ἀπολύσεως πρότασιν τοῦ κ. Σοφίου καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ γνώμη του αὕτη θέλει ἐπικρατήσῃ ὡς ἡ ὀρθότερα καὶ δικαιότερα.

— Ἡ νόσος εὐλογία κρούει τὰς πύλας τῆς πόλεώς μας, ὁ δὲ καιρὸς παρέρχεται χωρὶς νὰ ληφθῆ οὐδὲν κατ' αὐτῆς μέτρον. Ἡ πόλις αὕτη ἔπαθεν ἐν τῷ παρελθόντι τόσα δεινὰ ἐκ τῆς ἐπαράτου ταύτης νόσου, ὥστε πλείοτερον ἔπρεπε νὰ συγκινεῖται εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐνσκήψεώς της καὶ ἡδ' ἰσχυρὰν δὲ ἀναλαμβάνουσιν εὐθύνην οἱ ὀφείλοντες νὰ περιφρουρήσωσι τὸν τόπον κατὰ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου καὶ ἐντούτοις οὐδὲν πράττοντες. Μανθάνομεν ὅτι κατ' αὐτὰς ἡ δημοτ. ἀρχὴ ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ καὶ ἀναδραμαλισμοῦ, δι' εἰδικῶν ἰατρῶν ἀμειβομένων ἐκ

τοῦ δημοτ. ταμείου. Εἰς τὸ κάλλιστον τοῦτο μέτρον τῆς δημοτ. ἀρχῆς ὀφείλουσιν οἱ κάτοικοι ν' ἀνταποκριθῶσι διὰ τῆς προθύμου προσελεύσεώς των εἰς τοὺς ἐμβολιασμοὺς. Ἐγκαίρως θὰ γνωστοποιηθῶσι τῷ κοινῷ οἱ διορισθέντες ἐμβολιασταὶ ὡς καὶ τὰ μέρη ὅπου ὀφείλουσι νὰ προσέρχωνται οἱ ἐμβολιασθησόμενοι.

— Μεταξὺ τῶσων διορισμῶν νέων νομαρχῶν δυστυχῶς καὶ αὐθις παρεωράθη ἀρχαῖος καὶ τίμιος ὑπάλληλος, δεδοκιμασμένης ἱκανότητος, ὁ ἀξιότιμος κ. Κῦθμιος Σπυράκης. Τὸ κοινὸν ἐνταῦθα ὅπερ ἐγνώρισεν παρ' ἡμῶν τὸν κ. Σπυράκην καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς Γραμματεῖα τῆς Νομαρχίας καὶ ὡς ἀναπληροῦντα ἐπὶ μακρὸν τὸν Νομάρχην μετὰ λύπης βλέπει τὴν παραγνωρίσιν του καὶ ἀπορεῖ πῶς ἐν τῇ ἐνεστώσει σπάνει τῶν ἀμειπτῶν ὑπαλλήλων, εἰς οὓς ὁμολογουμένως ἀνήκει ὁ κ. Σπυράκης, παρῶνται οἱ ὀλίγοι ἐναπομένοντες εἰσέτι τίμιοι δημόσιοι λειτουργοὶ, ὑπὸ Κυβερνήσεως ἐπαγγελόμενης τὴν ἀνθρώπιν καὶ ἠθικοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας ἀπορούμεν προσέτι πῶς ὑπὸ σύστημα διηνεκοῦς παραγνωρίσεως πάσης ἱκανότητος καὶ ἀκεραιότητος εὐρίσκει ἡ δημοσία ὑπηρεσία ἀκόμη παρ' ἡμῶν λειτουργοὺς θυσιαζομένους ὑπὲρ αὐτῆς, ἐνῶ ἄλλως τε ἐδύνατο νὰ διαπρέψωσι καὶ ν' ἀνταμειφθῶσι κατ' ἀξίαν εἰς πᾶν ἄλλο ἔργον, ὀλιγώτερον ἐπιμόχθον καὶ ἀχάριστον, Ἐάν ἐντούτοις ἡ ὀμύφωρος γνώμη ἐνὸς τόπου ἔχει παρὰ ταῖς κυβερνήσεσιν ἀξίαν τινὰ ὡς σύστασις ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς δημοσίου τινὸς ὑπαλλήλου, ἡ ἡμετέρα τοῦ κ. Σπυράκη γνώμη τῆς ἡμετέρας πόλεως μορφωθείσα ἐκ μακρᾶς δοκιμῆς ἐστὶν ὅτι ὁ ἀρχαῖος καὶ δεδοκιμασμένος οὗτος ὑπάλληλος πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ κατέχη θέσιν Νομάρχου ἐπ' ἀγαθῷ ἐνὸς τῶν Νομῶν τοῦ Κράτους.

— Ἀφ' ἧς τὰ ἀτμόπλοια τῆς Πανελληνίου ἐταιρίας ἤρξαντο ἐκτελοῦντα τακτικῶς τὴν γραμμὴν τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ Ἀγρολικοῦ Κόλπου, πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ταξειδεύσαντες διὰ τῶν ἀτμόπλοιων τούτων παρεκάλεσαν ἡμᾶς ὅπως καὶ δημοσία ἐκφράσωμεν τὴν εὐαρεσκίαν των διὰ τὴν εὐγενῆ προθυμίαν μετ' ἧς ἐγένετο δεκτοῖ ἐν τοῖς ἀτμόπλοιοις τούτοις ὑπὸ τῶν κ. κ. πλοίαρχων καὶ τὰς ἐξαιρέτους περιποιήσεις ἃς ἔτυχον παρὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ. Ἰδίᾳ πολλὰς ἐκφράζουσι χάριτας οἱ ἐπιβάται πρὸς τὸν ἐν Κορίνθῳ Πράκτωρα τῆς ἐταιρίας ταύτης κ. Κ. Καλογερόπουλον ὅστις μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν πρόσηνης καὶ προθυμίας διευκολύνει τὴν ἀκοπον διάβαισιν τοῦ Ἰσθμοῦ, δι' ὠραίων ἀμαζῶν καὶ τῆς περὶ τῶν ἐπίπλων των φροντίδος. Συγχαίρομεθα τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐταιρίας ταύτης ἧτις διὰ τοῦ ἀρίστου συστήματος τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ καλῶς ἐκλελεγμένου προσωπικοῦ της, ἐδυνήθη ἐν βραχεί νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ κοινὸν καὶ νὰ προσκτήσῃται ἡ ἐπιχειρήσις της τὰς συμπαιθείας του.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ὁ ἀρτι ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν κ. Μ. Ἀρνωτάκην δραματικὸς θίασος Ἐυριπίδης ἐποίησατο ἐναρξιν τῆς μικρᾶς σειρᾶς τῶν παραστάσεων ἃς προτίθεται νὰ δώσῃ κατὰ τὴν ἐαρινὴν ταύτην περίοδον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου Δημ. θεάτρου. Πρῶτον δράμα ἐδιδάχθη τὸ κάλλιστον δραματικὸν ἔργον «Ἐὶναι Τρελλὴ» καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἔδειξεν ὁ θίασος ὅτι ἐστὶ κάλλιστα κατηρητισμένος. Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησεν ἐπανελημμένως, τοὺς γνωστοὺς ἐξ ἄλλης ἐποχῆς ἠθοποιούς καὶ τοὺς πρώτῃν ἤδη φορὰν παρουσιαζομένους αὐτῷ, καὶ διὰ πωλῶν ἐνδείξεων συμπαιθείας ἔδειξε τὴν ἐπιδοκιμασίαν του. Μετὰ πολλῶν ἐτῶν πάροδον οἱ παρ' ἡμῶν φίλοι τῆς Ἑλλ. σκηνῆς μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ἐπανείδον τὸν δόκιμον ἠθοποιὸν κ. Ἀρνωτάκην καὶ εὐχαρίστως δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἐν τῇ τέχνῃ του εὐρὸν ἐπαισθητὴν τελειοποίησιν, ἧτις τὸν τάσσει εἰς τὴν πρώτῃν τάξιν τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε καὶ ἡ κ. Ἀρνωτάκη. Ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ἡ κ. Ἐλένη Χέλμη, ὡς πάντοτε, ἀφθονα συνεκόμησεν τὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινού. Ὁ θίασος ἐν γένει ἔδειξεν ὅτι εἶναι ἀξιὸς πάσης ὑποστηρίξεως ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου,

πεποιθασμεν δὲ ὅτι οὕτω θέλει ἐκτιμηθῆ κατ' αὐτῶν. Ἀύριον παρασταθῶσονται αἱ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ Σχίλλερ καὶ ἡ κωμωδία ἀρχοῦς Μετημρισεμένων μετ' ἀσμάτων.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν ταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργ. Σ. Στράτου μετὰ τῆς καλλίστης καὶ σεμνῆς κυρίας Βασιλικῆς Παπαϊωάννου, τῶν φίλων εὐχόμενων αὐτοῖς τὰ βέλτιστα.

— Ὁ κ. Σ. Τσερώνης, ὁ γνωστός σκηνογράφος τοῦ ἡμετέρου θεάτρου ἐξετόνησεν ὡρασιότατην ἐλασιγραφικὴν εἰκόνα λίαν εὐμεγέθη, ἥτις διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἐστὶν ἔργον ἱστορικὸν πολλῆς ἀξίας. Ὁ καλλιτέχνης ἔσχε τὴν ἀγαθὴν ἐμπνευσιν νὰ γράψῃ μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ ἐπιτυχστάτου χρωματισμοῦ τὴν ἀποψιν τοῦ παλαιοῦ νεκροταφείου τῆς πόλεως, τὸ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου, καὶ τῆ ἀληθεία οὐ μόνον ἐπέτυχε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀλλὰ καὶ ἐξηράχισε διὰ τοῦ ἔργου του εἰς τὴν μνήμην τῶν συμπολιτῶν μας τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον χώρον, ὅστις ἐφ' ἐγκλείει τόσας ἀναμνήσεις πικρὰς δι' ἑκαστὸν ἡμῶν, πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ ἐκλειψῇ καὶ ἐξαφανισθῇ. Τὸ ἔργον ἐκτίθεται κατ' αὐτὰς ἐν πολυτελεῖ πλοσίω εἰς δημοσίαν θέαν, ὅπῃ τὰν θὰ γράψωμεν περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτοῦ ἀξίας καὶ θὰ κρίνωμεν αὐτὸ. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἐντεύτῃ εὐχόμεθα ὅπως εὐρεθῇ ἐκ τῶν εὐπόρων ἡμῶν συμπολιτῶν τις ὅστις νὰ θελήσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ τῇ πόλει τὸ ἔργον τοῦ κ. Τσερώνη, ἀποκτῶν αὐτὸ καὶ ἀμοιβῶν τοὺς πολλοὺς κόπους τοῦ ἀξιοσυστάτου καλλιτέχνου.

— Διατρίβει ἐν ταῦθα ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἐφημέριος τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος Παναγ. Σταυρικός, προτίθεμενος νὰ μεταβῇ εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀντιολῆ ἑλληνικὰς παροικίας, πρὸς συλλογὴν ἐρίνων ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἄνω εἰρημένου ναοῦ. Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι πολὺ κολακευτικὸν διὰ τοὺς Μεσολογγίτας τὸ τοιοῦτον μέτρον, ἰδίως δὲ διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ τὸν πρῶτον κ. Τρικούπη, οἵτινες ὄφειλον νὰ καταβάλωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαιτούμενην πρὸς τοῦτο δαπάνην, ἢ νὰ προτιμήσωσι νὰ μένωσι μετὰ τὸν παλαιὸν ναὸν, οὐχὶ δὲ νὰ περιέλθωσι μετὰ τὸν δίσκον τοῦ ἐπαίτου πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κτηρίου τοῦ ναοῦ αὐτῶν, ὅστις παραβαλλόμενος πρὸς τοὺς ἐν ταῦθα ἐν βραχεῖ χρόνῳ διαστήματι ἀνεγερθέντας καὶ ἀνακαινισθέντας μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς εἶναι κατὰ ὀλιγότερον παρεκκλήσιον. Δὲν πιστεύομεν δὲ ὡς ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς ἐκλήθη εἰς Ἀθήνας παρ' αὐτοῦ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπως ἐφοδιασθῇ μετὰ συστατικὰς ἐπιστολάς πρὸς τε τοὺς Προξένους καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλουσίους ὁμογενεῖς, διότι τοῦτο εἶναι σὸς Κ ρ α β α ρ ι τ ι σ μ ὁ ς.

— Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τριτάκης διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, ἀποστέλλεται εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀλγερίαν πρὸς ἐκπαίδευσιν.

Εὐχαριστῶς ἀναγγέλλοντες τὴν εἰδησιν ταύτην, συγχαίρομεν τὸ Ἵπουργεῖον ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του καθ' ὅσον ὁ κ. Τριτάκης παρευρέθη εἰς πλείστας μάχας, εἰς Κρήτην καθ' ὅλον τὸν τριετῆ ἀγῶνα αὐτῆς, ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον, καὶ ἐν Ἡπειρῷ. Ἐκπαιδευόμενος ἦδη εἰς τοὺς μεγάλους στρατοὺς τῆς Γαλλίας δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει τελεωποιηθῆ εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην καὶ πάλιν φανεῖ χρήσιμος τῇ πατρίδι του.

Συνδημόται ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Λαπαθῶν!

Ἡ φιλελευθέρᾳ ἔμπνευσις τῶν ἐκλογέων τῆς κοινότητος Βραχυνῶν κατετρόπως εἰς τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου τὰ ἐκλεκτότερα πέντε μέλη τῆς πόλεως Καλαβρύτων, μετ' ὧν, καίτοι φίλων μου ὄντων, συνηγωνίσθη.

Ὡς φίλος τῆς ἀπεριόριστου ἐκλογικῆς ἐλευθερίας ἐπικροτῶ τὸ κατόρθωμα τοῦτο, δι' οὗ ἄλλως ἐξελέγη Δημάρχος ἀνήκων εἰς τὴν αὐτὴν προνοητικὴν κοινότητα καὶ μετὰ τὰ ἀπαιτούμενα προσήκοντα πεπεροκισμένους εὐτυχῆς ὄθεν θέλω λογι-

σθῆ, ἐὰν δυνθῶ νὰ ζήσω, ἔστω καὶ ἐπὶ τρία ἢ πέντε ἔτη, ἐν οἷς καὶ ἀλλατοιαῦτα εὐάρεστα εἰς τὸν ἐκλογικὸν ὑδρίζοντα κατορθώματα ἄτινα ἐγκυμονεῖ, ὅπως ἀναδείξῃ ἢ μεγαλοεργίᾳ τετάρτην εἰκοσιπενταετησίαν τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Προκειμένης ἐν τούτοις ἦδη ἐκλογῆς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων πρὸς ἀναπλήρωσιν κενῆς θέσεως Βουλευτοῦ εἰς τὴν ἀδυνατῶ νὰ μετασχω αὐτοπροσώπως, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σῶς συστήσω πύρρῳθεν ὡς τοιοῦτον τὸν ὑπὸ πάσας τὰς ἐσῶψεις κατὰ τὸ παρελθὸν ἀναδειχθέντα ὑπὸ κοινοβουλευτικῆν ἐποψιν ἄξιον, κ. Ἀργύριον Διαμαντόπουλον Ἰατρόν, μ' ὄλην τὴν ὁποίαν παρέχω ἐπόληψιν καὶ εἰς τοὺς δύο ἐτέρους συναγωνισθόμενους συνεπαρχιώτας μας.

Ἀποχαιρετήσας ἀπὸ τοῦ 1879 ὡς γινώσκετε καὶ τὰ τρία ὑπάρχοντα ἐπαρχιακὰ κόμματα, διατελῶ ὡς δύνασθε νὰ ἐννοήσητε ἐλεύθερος πάσης κομματικῆς ἐπηρείας, μόνον δὲ ὑπὸ τὸ πνεῦμα ἀδελφῆ καὶ φίλου προέρχομαι εἰς τὴν τοιαύτην ταπεινὴν σύστασίν μου, τῆς ὁποίας ἡ ἐκτίμησις παρ' ὑμῖν κεῖται ἐν ἀπαραδασιάτῳ βουλήσει.

Ἐν ταῦθα δὲν πιστεύω νὰ λησμονήσητε ὅτι ἡ σύστασις μου αὕτη στηρίζεται καὶ εἰς τὴν ἀάγκην τῆς ἀπολύτως χρησίμου ἐπαρχιακῆς ἰσορροπίας, διότι ὁ συσταθόμενος ἀνήκει εἰς κόμμα, οὗτινος ὁ ἀρχηγὸς ἔνεκεν νομίμου λόγου δὲν διατελεῖ εἰς ἐνεργὸν θέσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος, σύμφορον δὲ εἶναι διὰ γνωστοὺς λόγους καὶ ἰδίως λόγῳ ἀμίλλης τῶν πολιτευομένων πρὸς τε τὰ κοινὰ καὶ τὰ μερικὰ νὰ καλλιεργηθῇ ἡ ἰδέα τῆς συμβαδίσσεως ὡς πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ τῶν τριῶν κομμάτων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μεταξὺ τῶν, χωρὶς οὐδὲν ἐκ πολλῶν πλειόνων νὰ ἐνισχύηται πρὸς ἐπιβλαβῆ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας μερικὴν ὑπερτέρησιν.

Ἡ ἀναγνωρίσις τῆς τοιαύτης ἀνάγκης ἐναπόκειται εἰς τὸν καθ' εὐθυκρισίαν πατριωτισμὸν Σας καὶ τῶν λοιπῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας.

ἔρρωσθε

Ὁ Συνδημότης καὶ φίλος Σας.

Π. Καραμειστής

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου.»

Εἰς τοὺς γράψοντας ἀνωνύμως ἐν τῷ τελευταίῳ ἀφάνῳ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φόνου τοῦ Μποτόνη (παραστάτου τοῦ Πάνου Ζαφειροπούλου) ἀπαντῶσι τὰ βουλεύματα τῶν Πλημμελειδικῶν καὶ τοῦ Ἐφετερίου τὰ ὁποῖα ἀπῆλλαξαν πάσης κατηγορίας τοὺς ἀδελφοὺς Τσιχλιᾶ καὶ ἐδικαιώσαν τὸσον ἐπισήμως ἡμᾶς, ὅσον ἐστιγματίσαν τοὺς κακοήθεις αὐτῶν κατηγοροῦς.

Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν ἠρέσθησαν ὡς ἐδῶ οἱ καλοὶ οὔτοι ἄνθρωποι, προσπαθοῦσι δὲ νὰ ρίψωσι καὶ καθ' ἡμῶν δόλην, ὡς ἐχιδναί, σκορπιοὶ ὑπὸ τὸ ἀνώνομον, ἐκ τῆς τρώγλης τῶν μᾶλλον, ἀνάγκη νὰ τοῖς εἴπωμεν, ὅτι καὶ ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ κοινωνία τοὺς ἐγνωρίσαν ἦδη, ἦρθη δὲ πλέον ἡ σκέπη τοῦ χαλκίου ἐνὸς τῶν ἐμπλαγνέοντων.

Καὶ τοιοῦτοι ἄνθρωποι ἔχουσι τὴν τόλμην νὰ γράψωσιν ὅτι μᾶς οἰκτεῖραισι, διότι ἠδυνήθημεν νὰ ἐλθῶμεν ἀρωγοὶ ἀδικηθέντων ἀνθρώπων, ὡς νὰ ἡμεῖθα οἱ δραπεταὶ τῶν ταπηφράγκων, ὡς νὰ συνεταιρισθῶμεν ποτὲ μετὰ ἐγκλήματα χρηματισμοῦ ἔνεκα, ὡς νὰ ὑπῆρξαιμεν βαλαντιοτόμοι καὶ λωποδῆται, ὡς νὰ ὁμοιάζῃ τὸ παρελθὸν μας καὶ τὸ παρὸν μετὰ ἱστορίαν τιμίων Γεράνδων, ὡς νὰ ἡμεῖθα ἐπικίνδυνοι εἰς τὰ δημόσια ἦδη καὶ ὡς νὰ ἐσπούδασαμεν εἰς τὴν ἰδικὴν τῶν σχολῶν.

Ποῦ ἀρμύζουσι οὕτως οἱ οἰκτεῖραί μου καὶ πρὸς τοῖς ἀνήκει ἡ περιφρόνησις, ἃς ἀποφανθῇ παρὰ τίμιος ἄνθρωπος.

Πάτρας 13 Ἀπριλίου 1882

N. X. Αάλλας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 18 τρ. μηνὸς τελεῖται μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν ταῦθα ἱερῷ ναῷ τῆς Παντανάσσης ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιερέως Πατρῶν καὶ Ἡλείας ΚΥΡΗΛΛΟΥ καὶ εἰδοποιῶνται οἱ συμπολίται μας καὶ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτό.

Πάτρας 16 Ἀπριλίου 1882.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Πτωχοκομείου.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

«SUN FIRE OFFICE»

«SUN FIRE OFFICE»

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΙΣ

Ἰδρυθὲν τὸ ἔτος 1710.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Τὸ μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ κ. Ι. Β. Μάσσωνος διευθυνόμενον Πρακτορεῖον τῆς ἄνω Ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας, ἥς ἕδρα ἦσαν αἱ Ἀθῆναι μετὰ ὑποκατάστημα ἐν ταῦθα, διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Διμ. Ἀγγελοπούλου, ἀνατίθη ἔμοι διορισθέντι γενικῷ πράκτορι, οὗτινος ἡ δικαιοδοσίᾳ ἐπεκτείνεται ἐκ μὲν τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ Κορίνθου μέχρι Καλαμῶν, ἐκ δὲ τῆς Στερεᾶς τὰ Δυτικὰ μέρη μέχρι Ἀρτῆς καὶ ὄλην τὴν Ἑπτάνησον.

Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΑ Πράκτωρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ ἐμπορογραφεῖον τοῦ κ. Βαρβολομαίου Βιτάλη ἐφωδιάσθη ἐσχάτως διάφορα καρμίρια καλοκαιρινὰ ἐκλεκτὰ κατὰ τὴν ποιότητα καὶ καλλιότητα καὶ μετὰ συμπερούσας τιμὰς οἱ βουδόμενοι προσέκλιναν καὶ θέλουσι μίνει λίαν εὐχαριστημένοι.

Ὁ κ. Ρ. Φαρατζῆς, ὁδοντοίατρος, διερχόμενος τῇ πόλει ταύτῃ, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνώσιν τοῦ εὐγενεῶς κοινοῦ, ὅτι προτίθεται νὰ διακινήσῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον, ὅπως χορηγήσῃ τὰς ἱατρικὰς του θεραπείας εἰς τοὺς εὐαρεστηθσομένους νὰ τὸν συμβουλευθῶσι, κατοικεῖ δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ποτῆ Τσιμενοπούλου πλοσίον τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Θεραπεύει εὐκόλως τοὺς πόνοους τῶν ὀδόντων, χωρὶς νὰ τοὺς ἐκβάλλῃ καὶ ἐμφράττει αὐτοὺς κατὰ τὸ τελευταῖον ἀμερικανικὸν σύστημα.

Θεραπεύει προσέτι ὅλας τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος καὶ τῶν οὐλῶν τὰς προσερχομένας ἐκ τῆς δυσώδους ἀπορροᾶς τῶν ὀδόντων καὶ συνάμα λευκαίνει τοὺς πλέον ἀκαθάρτους ὀδόντας καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν φυσικὴν τῶν χροιάν.

Ὁ κ. Φαρατζῆς κατασκευάζει ὀδόντας καὶ θέτει αὐτοὺς ἀνευ παραμικροῦ τινος πόνου καὶ χωρὶς νὰ ἐκβάλλῃ τὰς ρίζας αὐτῶν.

Οἱ ὀδόντες οὗτοι εἰσι τόσῳ τεχνικῶς κατασκευασμένοι καὶ τόσῳ στερεοί, ἑλαφροὶ καὶ ὠραῖοι, ὥστε ἀπατῶνται οἱ πλέον ἐμπειροί.

Ὁ κ. Φαρατζῆς ἐννοεῖ νὰ ἀνταμειβθῇ τότε μόνον ὅπῃ οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἰδῶσιν ἐντελῆ θεραπείαν.

Ὁ κ. Φαρατζῆς ἐπιστήμων ὁδοντοίατρος ἐκτὸς τῶν τῆς Εὐρώπης διπλωμάτων ἄτινα ἔχει, ἔτυχε καὶ τοῦ διπλώματος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν τῇ ὀρθοκτικῇ πλευρᾷ τῆς παραλίας κειμένη οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀναστασίου Μαυροκεφάλου πληροφοραὶ δίδονται εἰς τὸ ὑπογραφεῖον «Φορολογουμένου».